

عنوان مقاله:

قاعده انگاری قاعده عدم دلیل دلیل علی عدمه و کار برد آن در حقوق

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی دستاوردهای نوین در حقوق و روانشناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محسن عبدالرشیدی گوکی - ارشد فقه و حقوق خصوصی دانشگاه آیت الله حائری

علی قانع عزآبادی - ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آیت الله حائری

خلاصه مقاله:

قاعده انگاری در فقه و حقوق برگرفته از احادیث و آیات قرآن یا سیره علما میباشد و از این رو پژوهش پیش رو قاعده انگاری از حدیث و سیره علما و استدلال استفاده شده است ، لکن قاعده عدم دلیل یعنی اینکه اگر چیزی دلیل آن در مقام اثبات نباشد، نمی توان آن را پذیرفت و همین دلیل است بر اینکه آنچه چیزی وجود ندارد و از این رو فقها و دانشمندان برای عدم پذیرش سخن دیگران که دلیل علمی ندارد از این قاعده برای رد سخن مخالف استفاده میکنند. در حقوق نحوه کاربرد آن به این نحو است ، در جایی که در طرح دعوا ادله کافی برای اثبات مدعی ندارند ، اول قبل از طرح دعوا فحص برای اماره قانونی و یا قضایی وجود داشته باشد و اگر ادله یافت نکردند قضات ان دعوا را نپذیرند و قرار رد دعوا صادر کنند و در شکایت در صورتی ادله نباشد ، اصل برائت را صادر کنند و همین باعث میشود که اشخاص باید ، ادله برای اثبات ادعای خود داشته باشند و نتجتای این میشود که اشخاص طرح دعوی واهی یا شکایت واهی انجام ندهند و همین جهت به دنبال قاعده انگاری برای عدم دلیل پرداخته شده است ، البته این قاعده قابلیت جمع با دیگر قواعد فقهی و حقوقی نیز دارد که می توان از قابلیت های این قاعده آن را پنداشت .

کلمات کلیدی:

عدم دلیل ، طرح دعوا ، شکایت ، قاعده فقهی و حقوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1936432>

